

Dobrý den, mé jméno je Daniel Skála, jsem hrdým a nadšeným členem Ostravské bandy. Dneska, předtím, než začnu hrát, bych vám rád řekl pár slov k tomu, co budu hrát a na co budu hrát, ale úplně v úvodu mi dovoluji poděkovat organizátorům – Petrovi Kotíkovi, Renátě Spisarové a vůbec celému tomu super týmu kolem Ostravského centra nové hudby, kteří zaštiťují a vymysleli tuto akci a umožnili nám v době, kdy jsme byli zavřeni doma, se zabývat muzikou, za což jim samozřejmě patří velký dík. Co dnes zazní – nejdřív to bude *Suita* od Aloise Háby z roku 1960. Alois Hába, když tuto *Suitu* psal, tak už mu bylo 67 let, to znamená, byl opravdu zkušený autor. Hába je známý hlavně kvůli svým mikrotonálním kompozicím, ale ne všichni vědí, že to byl vynikající kantor. Vyučil celou řadu skvělých skladatelů, českých / československých, kteří se potom prosadili i na mezinárodní scéně. Psal vlastně po celý svůj život. Pro cimbál se nedá psát mikrotonálně, proto mi přijde hrozně fajn hrát tuhle skladbu jako takový protipól toho, v čem je ten Hába nejznámější. Psát pro cimbál není nic jednoduchého, zvláště pro skladatele, kteří ten nástroj úplně neznají, protože vám umožňuje převážně jednohlasou, maximálně dvou- či trojhlasou fakturu, takže ten materiál je poměrně obnažený. Tahle *Suita* z roku 1960 nese všechny známky Hábovy tvorby, to znamená, že je samozřejmě netematická, ale zároveň se Hába nezříká takových klasičtějších nebo tradičtějších prostředků jako je agogika, poměrně jasná rytmika (třetí věta je vlastně skoro výlučně taneční). Myslím si, že tato *Suita* je skvělý doplněk k takovému tomu „hábovskému mainstreamu“.

Jako druhou skladbu jsem si dnes vybral výběr z cyklu *Játékok*, tedy *Hry*, od maďarského skladatele Györgye Kurtága. Na tomto cyklu je pro nás cimbalisty moc fajn, že v mnoha částech přímo autor píše, že je to určeno pro klavír, anebo cimbál. Což znamená, že Kurtág cimbál hojně využívá, umí ho dobře využívat, je si vědom jeho zvukových kvalit a podle toho ty skladby taky vypadají. Tento cyklus, pokud vím, vznikl od 80. let 20. století. Je to tuším sedm sešitů plných hudby, od těch nejjednodušších a alternativních až po komplexní skladby. Já jsem udělal takový výběr, s tím, že jsem ty skladby dal do nějakého pro mě smysluplného celku a hraju to jako takový „cyklus v cyklu“. Kurtág je znám tím, že píše především miniatury a podle toho ty skladby vypadají. Já ten cyklus a tenhle konkrétní cyklus hraju často a moc rád, tak věřím, že i přes tu kameru a mikrofony se k vám aspoň část toho zážitku dostane. Teď už konec mluvení a hurá za cimbál.